

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Miercuri 31 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Redacția și administrația: str. Vesile Conta nr. 16, tel. 11.10.05
interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

Anul XIV Nr. 79 (5513)

24 ore

VOLEIBALISTELE DE LA DINAMO — ÎNVINGĂTOARE ÎN „C.C.E.” LA TEL AVIV

TEL AVIV, 30 (prin telefon) — Programat în aer liber și amnat de duminică din cauza timpului nefavorabil, meciul feminin de volei din cadrul turnului optimilor de finală ale „C.C.E.” între campiona României, Dinamo București, și aceea a Israelului, Ha-poei Hamapal, s-a jucat luni seara, fiind sfințit cu victoria voleibalistelor noastre, la scorul de 3-0 (14, 7, 6). Returul întâlnirii va avea loc joi 8 februarie, la București.

Alpiada republicană a tineretului

Federația română de turism și alpinism organizează pentru prima oară etapa de iarnă a alpiadei republicane pentru tineret. Competiția se va desfășura în masivul Ciucas, între 13 și 18 februarie și constă din parcurgerea unui traseu în circuit cu atingerea unor cote. În plus, concurenții au de îndeplinit o probă de schi pe un teren variat, specific alpinismului.

HOCHEIȘTII ROMÂNI ȘI-AU ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN R.F.G. CU O VICTORIE

Înceindu-și turneul în R. F. a Germaniei, selecționata de hochei a țării noastre a înfruntat într-un meci de verificare echipa ESV Kaufbeuren de care a dispus cu scorul de 6-2 (2-0, 0-1, 4-1). Cele șase goluri ale echipei române au fost înscrise de Ștefan (2), Varga, G. Szabo, I. Szabo și Calamar. Pentru gazde au marcat Stovasser și Uhlre. De notat faptul că echipa ESV Kaufbeuren a fost întărită cu 4 jucători de la EV Fuesen.

Prof. Mircea Fomino conduce antrenamentul echipei de baschet-fete a Școlii sportive nr. 3 din Capitală. Printre elevele sale, care au pășit pe treptele consacării, figurează: Valentina Degețaru, Monica Anastasiu, Dumitra Goran, Elena Sirbu etc.

Foto: T. ROIBU

5 MINUTE CU ALEX. POPESCU

La început de drum...

Maestrul sportului Alexandru Popescu se află de câteva zile din nou alături de foștii săi coechipieri: Zahan, Kroner, Grintescu, Blajec... De data a-

— Ce etape intermediare de verificare a echipei ați fixat?

— Programul competițional al „7”-ului reprezentativ este foarte bogat. Mai întâi, vom participa — fără jucătorii dinamoviști, extrem de solicitați în ultima perioadă — la turneul internațional de la Cluj, unde vor mai fi prezente naționalele R.D. Germane și echipele orașelor Belgrad, Budapesta și Leningrad.

În aprilie, ne vom deplasa în Italia pentru a întâlni Squadra Azzurra și formația URSS. Apoi, mai multe partide cu selecționata R. F. a Germaniei și un turneu în R. D. Germană, unde vom juca cu echipa țării gazdă și din nou cu cea a Uniunii Sovietice. Competiția cea mai importantă însă — un veritabil turneu preolimpic — o va constitui „Cupa celor 6 națiuni”, care se va desfășura la Budapesta, în piscina din insula Margareta (începutul lunii iunie).

— Pe ce jucători va conta naționala noastră în acest an?

— Am format lotul printr-un consult general la anuala constituire a antrenorilor: Ciszer

și Chejan — portari, Zahan, Kroner, Grintescu, Novac, Popa, Zamfirescu, Blajec, Mărculescu, Rusu, Firoiu, Szabo, Culineac și Țăranu.

— Care vor fi, în linii mari, coordonatele pe care se va axa pregătirea echipei?

— În primul rând mă gândesc la pregătirea fizică specifică și apoi la cea tactică, domenii în care — după părerea mea — s-a lucrat insuficient în ultimul timp. Apoi, voi căuta să readuc în lotul național acea atmosferă optimistă de lucru, fără de care nu vom putea reuși prea mult. Mai precis, doresc o perfectă omogenizare, din toate punctele de vedere, a lotului.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI CARMEN CRIȘAN ȘI MARIA CORODI — ÎN FINALA DE DUBLU

Astăzi — meciurile decisive la toate cele cinci probe individuale

O nouă etapă în marea competiție găzduită de sala Floreasca. De data aceasta, în programul zilei au figurat probele individuale. S-a jucat intens, pe toate mesele, orarul internaționalelor fiind respectat întocmai. Reuniunea de ieri dimineață ne-a putut aduce, astfel, la cunoștință *primii finaliști*. Și anume, la dublu femei și dublu bărbați. Ne bucurăm faptul că printre competitorii care vor participa la întrecerile decisive de astăzi-seară, s-au înscris de pe acum Carmen Crișan și Maria Corodi. Cele două junioare, în mare vervă, au rezolvat în favoarea lor trei dispute cu adversare cotate superior pe plan internațional, producând tot afitze surprize. În prima rundă, ele au învins pe sovieticele Svetlana Grinberg și Sonia Avetisian; apoi au eliminat cuplul Gabrielle Geissler — Doris Hovestadt (cel care întrecuse cu o seară înainte pe Maria Alexandru și Eleonora Mihalca, în cadrul finalei pe echipe) și perechea Mary Wright — Judy Heaps (Anglia). Considerăm semnificativ că tinerele jucătoare române au înregistrat triplul lor succes la capătul unor partide, terminate în cinci seturi, în care au acționat cu o deosebită voință pentru a înfringe rezistența dirză a unor adversare surprinse de tăria replicii. Pe lângă felicitări — o apreciere pentru jocul dezvoltat, buna orientare tactică și tendința permanentă spre ofensivă a învingătoarelor. Carmen Crișan și Maria Corodi vor avea de înfruntat în finală pe Agnes Simon și Edith Bucholz. Jucătoarele vest-germane au trecut (nesperat), în semifinale, de primul nostru dublu,

cut doar un punct față de cele 12 ale adversarelor!

Și pe tabloul masculin au fost definitive cuplurile finaliste: Stanislav Gomoskov — Uldis Eglitis (U.R.S.S.) și Kim Jun Sam — Jun Rian Von (R.P.D. Coreeană). Românii Radu Negulescu și Dorin Giurgiuca au fost la un pas de calificare, când i-au condus pe Kim Jun Sam și Jun Rian Von, cu 2-1 la seturi și 20-18. Deci, două mecioburi, irosite însă din cauza unui autocontrol insuficient și a acelei concentrări atât de necesare în momentele cheie.

După amiaza a fost rezervată „simpliciorilor”. Din competiția feminină s-au detașat — prin echilibru și durată —

C. COMARNISCHI
N. MARDAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Performerele de ieri, în acțiune. (În prim plan, Carmen Crișan)

Foto: A. NEAGU

REGINA CALITĂȚILOR SPORTIVE: VITEZA

Experiența ne arată că, atunci când o țară dispune de mulți sportivi dotați cu calități de viteză, ea obține mari succese la cele mai multe discipline, viteza fiind rezultatul unor însușiri fundamentale pentru performanță. Ea rezultă din forță, prospețime nervoasă, vioacine spirituală, în genere virtuți ale unor organisme tinere, încărcate de energii și capabile de exploziile necesare victoriei. Viteza se include organic în ceea ce numim, în general, talent, fenomen fizic calitativ specific sportului.

Viteza este — în fond — în zicnirea lui Eusebio și în cea a lui Gruița, care se transformă în șuturi imparabile cu mingea de fotbal sau de handbal. Viteza este zicnirea lui Randy Mattson și a lui Gyla Zivovitsky, care permit aruncări record la greutate, la disc, la ciocan.

Viteza este reverul lui Santana ca și serviciul lui Tirioc.

Viteza este finisul fondistului care se aruncă asupra liniei de sosire înaintea adversarului.

Viteza este și craulul energic al lui Schollander și, desigur, alargarea feminină a lui Smith și Ryon.

Dar nimeni nu se naște vitezos, deși dintre toate calitățile sportive, aceea care datorează cel mai mult poziții naturale vor fi, desigur, toate în probele de viteză pură, dar în toate celelalte probe — unde viteza este, de asemenea, foarte necesară — e nevoie de mai mult. Este nevoie de cultivarea unei viteze specifice, necesară obținerii performanței la respectiva ramură de sport.

Nu toți sînt capabili să realizeze performanțe în probe de viteză, dar de o anumită viteză are, totuși, absolută nevoie orice sportiv dornic de performanțe înalte. Mai puțin la tir și la popice, mai mult la schi, la jocuri sportive, atletism, înot. Chiar și la gimnastică este nevoie de viteză. Iar viteza aceasta specifică, proprie fiecărei ramuri sportive, este perfectibilă în mare măsură. Exerciții potrivite permit oricărui sportiv ca, într-un timp relativ scurt, să-și îmbunătățească viteza. Există posibilitatea ca în acest domeniu să se realizeze ameliorări, uneori spectaculoase, care să se traducă prompt în performanțe îmbunătățite — într-o măsură mai mare decât, de exemplu, în domeniul tehnicii, unde progresul este mai lent, mai anevoios, iar efectul mult mai greu perceptibil.

N. BRASOVEANU

ȘCOLARII ȘI... VETERANII PE PÎRTII

● Nu de mult, au avut loc etapele orașenești ale campionatelor de schi rezervate școlilor profesionale și tehnice de 4 ani din Petroșeni și Lupeni. Probele de fond s-au desfășurat în zona dealului „Grati” din Lupeni, iar cele alpine pe pîrtile de pe dealul „Racoși” din Petroșeni. Iată câștigătorii probelor: FOND, juniori mici (5 km) Mihai Sășăranu (Șc. prof. Petroșeni), juniori mari (10 km) Adalbert Török (Șc. prof. Lupeni), ștafeta (3 x 5 km) Școala profesională Petroșeni; ALPINE, slalom special Tiberiu Zeleneac (Șc. prof. Lupeni), slalom uriaș Ioan Zeleneac (Șc. prof. Lupeni).

S. BALOI — coresp.

● La Rîșnov, copiii centrului de schi din localitate și-au disputat înțelitatea pe categorii de vîrstă. Au câștigat, printre alții, Livia Vălu, D. Drăghici, Gh. Bobeș și I. Tret. De fapt, însă, această întrecere a constituit doar o... deschidere: după cei mai tineri schiori din Rîșnov, s-au prezentat cei mai vîrstnici, rîșnoveni și brașoveni. Ei au participat la cea de-a VI-a ediție a „Cupelor Veteranilor”. Cei 36 de concurenți au fost împărțiți, pe grupe de vîrstă (între 35 și 60 de ani), în 9 echipe de ștafetă. De-a lungul celor circa 7 km al parcursului disputa a fost foarte dirză. A câștigat formația rîșnoveană compusă din Molșe Simion, Irimia Munteanu, Dumitru Brezeanu II și Ion Miloitu.

Mirică COSTICĂ
directorul liceului din Rîșnov

Bună dispoziție înainte de start.

Foto: N. AUREL

OLIMPIADA ALBĂ PE MICUL ECRAN

Televiziunea își propune să transmită de la Grenoble un program complex. Astfel, marți 6 februarie se va transmite ceremonia de deschidere a celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă (programată la ora 15; ora 16 — ora Bucureștiului); miercuri seara — rezumatul (film) al întrecerilor zilei; joi la amiază — proba de coborîre bărbați, iar seara bob 2 persoane și rezumatul competițiilor zilei; vineri dimineață — patinaj viteză (500 m femei), după amiază — hochei (U.R.S.S. — S.U.A.), iar seara rezumatul întrecerilor zilei; sîmbătă dimineață — patinaj viteză (1500 m femei) și schi fond (15 km bărbați), la amiază — proba de coborîre femei, iar seara — patinaj artistic (figuri libere, femei); duminică la amiază — slalom uriaș bărbați și sărituri spe-

cială de la trambulina de 70 m, după amiază — hochei (Canada — S.U.A.), iar seara — rezumatul competițiilor zilei; marți 13 februarie — la amiază — slalom special femei, după amiază — hochei (U.R.S.S. — Suedia), iar seara — din nou hochei (Cehoslovacia — Canada); miercuri dimineață — schi fond (ștafeta 4x10 km bărbați), seara — patinaj artistic (figuri libere perechi); joi dimineață — patinaj viteză (5000 m bărbați) și biatlon, la amiază — slalom uriaș femei, după amiază — hochei (Suedia — Canada), iar seara — din nou hochei (U.R.S.S. — Cehoslovacia); vineri dimineață — patinaj viteză (1500 m bărbați) și schi fond (ștafeta 3x5 km, femei), la amiază — slalom special bărbați (manșa D), seara — patinaj artistic (figuri libere bărbați); sîmbătă la amiază — slalom special bărbați (manșa a II-a), după amiază — hochei (Suedia — Cehoslovacia), iar seara — din nou hochei (U.R.S.S. — Canada); duminică 18 februarie, la amiază — sărituri speciale de la trambulina de 90 m, iar seara — ceremonia de închidere a celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă și un spectacol pe gheață.

Tragerea la sorți a 16-milor „Cupei României” la fotbal

Marți seara, la sediul Federației române de fotbal, a avut loc tragerea la sorți a unei noi etape, a 16-milor a „Cupei României”. Tragerea bilelor din urne, cu numele echipei, a fost efectuată de actorii Horia Căminescu și Radu Zaharescu.

Iată meciurile care se vor disputa pe data de 3 martie: Lemnaru — Odorhei — Jiul, Minerul Bala Mare — Universitatea Craiova, Chimia Păgăraș — Steaua, Crișul Oradea — Petrolul, Metalul București — Dinamo București, Vagonul Arad — Steagul Roșu, Victoria Tg. Jiu — Universitatea Cluj, C.S.M. Sibiu — F. C. Argeș, Progresul Brăila — Dinamo Bacău, Metalul Trgoviste — Progresul București, Chimia Suceava — Farul, Politehnica Iași (fost C.S.M.S.) — U.T.A., T.T.G. București — A.S.A. Tg. Mureș, Dinamo — Oțelul București, Rapid București, Ancoara Galați — C.F.R. Timișoara, Marina Mangalia — Politehnica Timișoara.

Prima echipă este organizatoare.

PLEDOARIE DEZINTERESATĂ PENTRU SPORTURILE ALBE

Poate părea ciudat că tocmai un fost atlet aduce elogii jernii și sporturilor de iarnă. Dar, tocmai de aceea crede că prejurierea are mai mare valoare: fiindcă este total sinceră și obiectivă, vine din partea cuiva care nu s-a născut în preajma munților.

Am descoperit Iarna, ca Minulescu, la Predeal, și nu mă mir de loc că subtilul nostru Camil Petrescu considera Brașovul unul din cele mai frumoase orașe montane din Europa.

Dar iarna și muntele nu sînt prezente numai aici, la 150 de kilometri de Capitală, ci pretutindeni în țară, căci inima țării noastre bate alpin pînd în cele mai mari depărtări.

Nu poți îndrăgi Iarna dacă nu iubești și sporturile de iarnă. Cine nu a patinat în copilărie și nu a schiat pînd la bacalaureat, greu va înțelege și va iubi Iarna.

Aici, irumusejile naturii și neastîmpărul sportivilor se asemănă muzicii, muzicii simfonice. Cine n-a cunoscut-o, n-a înțeles-o și n-a îndrăgit-o pînd la o anumită vîrstă, greu va merge și va rămîne statornic legat de mările ei bucurii.

I-am întrebat pe mulți colegi, sportivi frunțași în multe alte discipline, care le este sportul cel mai drag dintre toate cîte au practicat vreodată? Poate veți crede că exagerez sau mint! Peste nouăzeci la sută dintre ei mi-au vorbit în superlativ despre marea și irumusejea schiului. Și cum nu ai fi așa, cînd schiul este singurul sport pe care-l poți face, cu satisfacții depline, de la trei la șaptezeci de ani!

Mai numiți-ne un sport care să îmbine alături de armonios luncetea, viteza, spațiul! Desigur, cine n-a coborît mearcă o singură dată

pe schi; lie și cu zece kilometri pe oră, nu va înțelege și nu va fi de acord. Dar cine a făcut-o, e un om pierdut, cum spunem noi în glumă celor care schiază înția dată, pentru că se va îndrăgosi! De schi pentru totdauna.

Este imposibil ca un om modern să nu se înfioare de aceste năluci, de aceste stele, adînzind cu o sută de kilometri pe oră din înaltul muntelui, sau să nu fie copleșit de omul-pasăre, Icarul zăpezilor și al trambulinelor, care plutește peste 150 de metri.

Pentru Mihail Sebastian nici o bucurie, nici o voluptate nu era asemenea schiului: nîlă a vinului, nici a muzicii, nici a dragostei.

Virgil LUDU

(Continuare în pag. a 2-a)

CAMPIONATELE ȘCOLARE ORĂȘENEȘTI DE BASCHET ȘI VOLEI

Campionatele școlare de baschet (faza pe orăș) au plecat în etapa a III-a, cîteva fîntînii caracterizate printr-o strînsă luptă și printr-un remarcabil nivel tehnic, ca acelea în care au evoluat liceele I. L. Caragiale, N. Bălcescu, Nr. 36 și Mihai Viteazul (băieți).

La volei au intrat aceste caracteristici întîlnirile dintre liceele M. Basarab - Gh. Lazăr, Gh. Sîncal - Nr. 6 (băieți), Nr. 31 - Șc. g-rală 150 și Șc. g-rală 51 - Șc. g-rală 79 (2-1; Sc. g-rală 78-70; școlii generale, fete: Sc. g-rală 173 - Șc. g-rală 122 35-20, Lic. 10 - Șc. g-rală 199 31-28, Sc. g-rală 151 - Șc. g-rală 141 35-11, Lic. 5 - Lic. 39 28-23; băieți: Sc. g-rală 118 - Lic. 39 54-29, Lic. 3 - Lic. 20 38-21, Lic. 7 - Șc. g-rală 1 51-36; VOLEI, licee fete: Lic. M. Basarab - Lic. Gh. Lazăr - Lic. A. Vlaicu 3-0, Lic. 25 - Lic. 10 3-0, Lic. M. Viteazul - Lic. Dr. P. Groza 3-0; băieți: Lic. M. Basarab

Lic. Gh. Lazăr 3-2, Lic. Gh. Sîncal - Lic. 6 3-1, Lic. 25 - Lic. 11 3-1, Lic. M. Viteazul - Lic. Dr. P. Groza 3-0; școlii generale, fete: Sc. g-rală 26 - Șc. g-rală 117 2-0, Lic. 24 - Șc. g-rală 102 2-0, Sc. g-rală 51 - Șc. g-rală 79 2-1; Sc. g-rală 150 - Lic. 81 2-1; băieți: Sc. g-rală 142 - Lic. 42 2-0, Sc. g-rală 73 - Lic. 6 2-0, Lic. 22 - Șc. g-rală 178 2-0, Sc. g-rală 111 - Șc. g-rală 26 2-0; școlii tehnice, fete: 23 August - S. T. Unirea 3-0, Geologie - Sanitară 3-1, Arhitectură - Finanțe 3-0; băieți: Construcții - C.F.R. 3-1, I. Rangheț - S. T. 23 August 3-0, Unirea - Kretulescu 3-1, Geologie - Muntenia 3-0, Arhitectură - Telecomunicații 3-0, Finanțe - Sanitară 3-0, UCECOM - M.I.U. 3-0.

Pe planșe - seniorii bucureșteni Campioni: TRAIAN TACHE și GABRIELA ȘTIRBU la floretă, MIROSLAV ENDUSEWSKI la spadă și ILIE TUDOR la sabie

Pledoarie dezinteresată pentru sporturile albe

(Urmare din pag. 1)

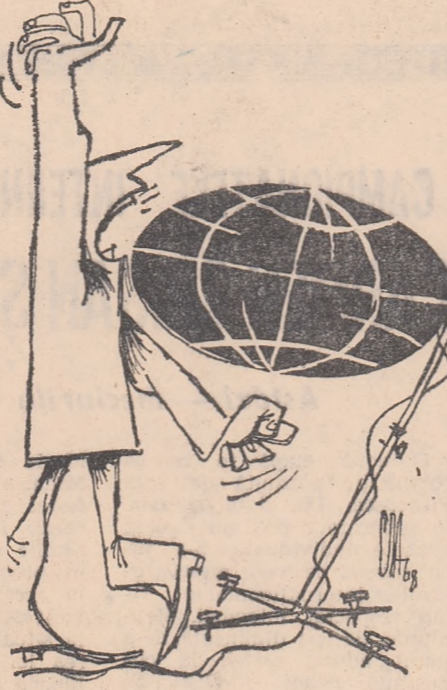
Dar, hai să spunem că sîntem îndărătnici și nu vrem să ne lășăm convinși. Ce spunea atunci de puritatea, de grația și de desăvîrșirea tehnică a patinatoirilor artiști? Nu-i așa că uneori vă întrebați unde începe și unde sfîrșește arta baletului clasic și a baletului pe gheață? Să mai spunem că muzica pe care se execută astăzi programele sermînd din ce în ce mai mult cu muzica școlilor de concert și că patinatorii dansează după partituri de Ceikovski, Enescu, Verdi sau Puccini!

Poate sînteți un admirator al jocurilor sportive, sigur, al fotbalului. N-o să spuneti că acest teribil și înverșunat hochei, cu taze palpitante, goluri entuziasmante și scoruri răsturnate în ultimele secunde, nu vă sugerează sportul sporturilor albe? Dar să nu greșim! Sporturile de iarnă mai înseamnă încă multe altele: sănătate și bob, schi înhamat și patinaj viteaz. Și, pentru marii emeriari, traversările alpine de iarnă. N-aș putea încheia acest modest elogiu al sporturilor de iarnă fără a aminti îndărătnia și prietenia alpină, sportivitatea unică a sporturilor de iarnă ori specifică și inegalabilă atmosferă de cabană. Nici un sport, nici unul, nu creează o asemenea intimitate și ambianță, și e litesc să fie așa, căci nicăieri ca aici, sifiletele nu sînt și nu se simt mai aproape.

A fost nedrept că pînă în 1924, popoarele n-au înțeles să se întrecă și în sporturile iernii. Dar iată, peste puține zile, la Grenoble, vom sărbători cu toții la zecea ediție, jubilară a J.O. de iarnă. Poate, într-un iel, aceste rînduri nu sînt numai ale sporturilor de iarnă, ci ale Olimpiadelor albe. Sigur, însă, ele sînt scrise din inima oamenilor de munte și din cea a munților, pentru toți cei care iubesc mișcarea și natura, sau pentru cei care nu le cunosc încă, dar vor poși într-o zi spre ele, mirați și fericii.

...Ei bine, supus tuturor acestor chinuri, după ce ca amator pasionat de schi, turistul s-a trezit la ora 4 și 30 dimineața, el se simte pe drept victimă unei infracțiuni. Și dacă se penalizează distrugerile unui car cu șperdă, nu trebuie oare după cerințele morale elementare (inexistente pentru turistul indolenț sau incapabil, dar în vigoare pentru marea majoritate

zui unei victorii, înecă finalul transmisiilor într-un sos roz-bombon de autentică apoteoză, iar în cazul înfrîngerii se apucă să-l afurisească pe arbitru, să bifrească gazonul, norii, gheața, noroziul, publicul ș.a.m.d. Nu mai este necesară, cred, nici un fel de demonstrație pentru a pune în evidență faptul că acesta este un „patofolism” rău înțeles, că în climatul de sinceritate constructivă, propriu anilor noștri, o ase-

menea optică este inacceptabilă. (Excepție fac, bineînțeles, cazurile în care constatăm, ca cele înronzate mai sus, sînt impuse și justificate de situația de pe teren; împrejurările de acest fel sînt însă destul de rare).

ar fi, în linii mari, „reporterul ideal”, aînteză-tip a cântărilor către care s-ar cuveni să se întindă? Care este genul de comentariu agregat de majoritatea ascultătorilor? Teie-comentariul și-a găsit, cu adevărat, personalitatea? De-cupele sonore” la care se re-curge în emisiunile „Sport și muzică” (pînă și titlul a fost calculat după enunțurile similare a posturilor franceze), apte să ofere și MULT și PUȚIN în același timp, sînt de preferat încercările „de largă respirație”? Către ar și dorim să-l întrebăm: Există un „limbaj al transmisiilor sportive” și ce se face pentru cultivarea lui?

Îată cîteva întrebări. Titlul unei emisiuni de televiziune se potrivește perfect: „Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă”. Socot că e o datorie să ne aducem contribu-

ția la încercările de elucidare a unor asemenea probleme, chiar dacă unii dintre noi ne întîlnim doar tangențial cu sportul în preocupările cotidiene. Într-o vreme, se credea că, pentru a deveni un bun reporter sportiv este suficient să benefi-

Ce este și cam ce ar trebui să fie TRANSMISIILE SPORTIVE?

Cîteva cuvinte despre probitatea profesională, ideal ar fi să putem crede în obiectivitatea absolută și infailibilită. Dincolo de bunele intenții autorilor, este necesară pînă la discreditația totală. Exi-cențele gazetărilor radiofonice, proprii deceniului nostru, nu prea favorizează apariția imposturii, detectînd-o imediat și eliminînd-o pînă supunerea la ridicol. Călea de mijloc a reportajului rămîne însă pe mai departe deschisă. Din păcate!

Reporterul ideal? Fiecare îl vede în felul său. Totuși, subiectivitatea ar-limite; anumite criterii au o existență obiectivă și, cu ceva bunăvoință, s-ar putea încerca cîteva creațiuni. Subsemnatul, ca „împresinat”, amintesc emite decii opinii absolute personale. De pildă, nu consider reportajul care pe parcursul a zece de minute, se consumă în fraze de genul „Văstarează lui Cheorghie”, drept transmisie sportivă. Este cel mult un inventar conștient de mașina electronică. Beneficiem de rațiune necodificată socmal pentru a discernere, a extrage concluzii, a emite a-precieri. Și, în afară de această, rađa-as-cultătorul, handicapa (permițeti-mi să folosesc acest termen sportiv) de absența imaginii trebuie ajutat „să vadă”. Aici intervine mai mult ca orîndu, noțiunea de „tălmăcitor”, capacitatea de asociere imaginistică socială pentru a distinge și de asociere afind puse serios la încercare. Apoi - și n-avem vote să uităm aceasta - radioul este o tribună de cultivare a limbii noastre ro-

Obiectivitatea se află, așadar, în „mîinile” crainicului. Dacă bună credința este prezentă la microfon din minutul 1 și pînă în minutul 60, dacă există experiența necesară, dacă lipsesc presiunile, dacă... observați, sînt cam mulți „dacă”. Mi-aș permite să consider prezenta primei condiții (bună credința) drept adevăr axiomatic și să nu pun nici o clipă la îndoială probitatea celui ce relatează. Factorul major, așadar, există de fiecare dată, Acel mărunt „factor minor”, e ad-evărat, se mai întîmplă să influen-

teze transmisiile noastre sportive. Și, bineînțeles, e păcat. Teie-comentariul se află și el (mi place să cred) într-o perioadă de căutare. Ca telespectator, detes; transmisiile în care mi se spune „jucătorul X a căzut în pîmînt”, cîteva vîed și singur exact faptul că „X este căzut în pîmînt”. Doreșc, sîntem, informa-tie în condiții avizate, economie de cuvinte. (Tîm mînt e am făcut, cu ani în urmă, o transmisie pentru televiziune. Intors în țară, am ascultat înregistrarea și m-am înspălmîntat; vorbisem „ca la radio” și cred că înaîncipem pe

Mircea Radu IACOBAN Ilustrații: N. CLAUDIU

ma convingerea că se discută (la mod-ul serios și argumentat) mult prea puțin despre transmisiunile sportive ca gen radiofonic, deosebit de exigent, particularitățile și de ce nu? Probabil că în timpul sezonului fotbalistic, atunci cînd emisiunile sportive sînt în plină actualitate, nu prea se investe răgăzuri unei asemenea discuții, iar în restul timpului, multu dintre cei prezenti vana în fața microfoanelor, au alte preocupări... În fond, dacă am avea curiozitatea să încercăm un iarg sondaj (și este păcat că la noi se undărează prea puțin această alt

de modernă metoda de investiga-re), printre ascultătorii postu-riilor noastre de radio, am avea cu siguranță surpriza să constatăm că radio și televiziune sînt o cupă pe larg și frecvent de anu-mite emisiuni cu un restrîns cerc de auditori și telespectatori, în vreme ce comentariile sportive în direct, urmărite de milioane de iubitori ai sportului, rămîn să se „consumă pe post” fără ca cineva să încerce o deosebită atenție, o cercetare a acordului modality-ilor reportericești cu preferențele publicului, să ofere sugestii, să ridice obiecții ș.a.m.d. E adevărat, se discută pe la colțuri, mai pe șoptite, mai aluziv, de parcă o in-tervenție directă și competentă ar fi incompatibilă cu tema dezbătu-tă. Nu sînt nici partizanul no-tițiilor și rîndulețelor mai mult sau mai puțin răutăcioase, sire-cirăse „în tracare” în color; lipsite de posibilitatea argumentării, de respectivele consemnări rămîn de multe ori în subconștientul citi-torului drept sentimente rostite „ex-catera” și nimic mai mult (Mi-aș permite să sugerez redac-torului șef al ziarului „Sportul”, înființarea unei micro-rađionici de „cronică a transmisiilor sportive” - dar, mă rog, să nu se spună că m-am amestec prea mult în treburile redacției...)

Revenind la cele afirmate, reîn-tesc invitația la discuțarea - să le spunem astfel - a „proble-melor majore” ale transmisiilor sportive. Un schimb de idei por-tit din intenții bune nu se poate realiza decît în însemnate civi-lizări în folosul milioanele de ascultă-torii și telespectatori, în slujba cărora se află, la urma urmei, microfoanele și carele de re-portaj. Deși în ultimii 3-4 ani s-au

făcut progrese certe în ceea ce privește realizarea transmisiilor directe (în special la radio), mai sînt destule direcții în care, după opinia mea, se cam lîblibe. Avem o „școală românească” de reportaj sportiv în direct? Cere

„STRADA OLIMPIADEI”

Am primit la redacție următoarea scrisoare, pe care o reproducem în întregime: TOVARAȘ REDACTOR, Vă cer scuze că, în plin sezon sportiv de iarnă, înaintea mea așteptatei Olimpiade albe, vin să vă deranjez, poate, cu o problemă care

iese din cadrul strict al pre-cupărilor dv., dar care, cu ajutorul ziarului, socotesc eu că poate fi rezolvată. Este vorba de dezinteresul pe care ediții Capitalei noastre îl arată pentru evenimentul sportiv mondial, cunoscut și respectat, venerat chiar, de antici și de atîtea generații ale ultimelor două secole.

V-aș fi recunoscător dacă, în cîntea acestui eveniment, ați interveni la Sfatul popu-lar al Capitalei, propunînd să schimbăm numele actualei străzi a Olimpiadei - din rațional 1 Mai - și să dea această denumire atît de pre-țuită unei străzi corespunzătoare care, ori să fie situată lîngă o bază sportivă, ori să se afle într-un cartier nou al Capitalei. Bucureștii - din cîte știm - nu duc lipsă de baze sportive, nici de cvar-taluri moderne și de bulevar-de admirate de vizitatorii străini și români. Vă trimît - spre documen-tare - o fotografie din care se poate vedea cu cît dezin-terea au tratat „nașii” acorda-rea numelui unei străzi. Priviți imaginea n „Ulita” nu are nimic comun cu spor-tul; nici un stadion prin a-propiere; pe ea nu locuiește vreun „olimpic”... Și dacă

frumoasă nu este, tangențe cu sportul nu are și nici o bază sportivă (chiar de mai mică importanță) în vecinătate, de ce să aibă o aseme-nă strădă un nume simbolic, respect și iubit, care a trecut cu glorie peste veacuri și milenii. N-ar fi rău ca în cîntea Jocurilor Olimpice de la Grenoble să avem în București o adevărată stradă a OLIMPIADEI!

Titu TOMESCU - tehnician constructor - N.R.: Foarte justă observa-ția cititorului nostru! Proble-ma denumirii străzilor Bucureștii, amplu dezbătu-tă, reglementată - parțial - prin măsurile luate în ultima vreme, nu a fost epuizată, din cîte se vede. Mai există, în această privință, multe situa-ții nepotrivite, dacă nu chiar ridicole, cum ar fi aceea se-zizată de tov. Tomescu. Poate că Sfatul popular al Capitalei își va rupe un dram de timp ca să reflecteze la ceea de mai sus.

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT” - NUMĂRUL 1

Profesori de educație fizică, antrenori, sportivi!

In curînd, va apare numărul 1/1968 al revistei lunare „Educa-ție fizică și sport”. În paginile ei veți putea găsi articole referitoare la „Legea cu privire la dezvoltarea activității de educa-ție fizică și sport”, „Pregă-tirea pe zăpadă a schiorului fondist”, „Startul în bob”, „Pre-

gătirea psihologică a pentatlo-nistului modern”, „Aspecte teo-retice și practice ale lucrului în circuit în lecția de educație fizică”, „Prezența sportului la EXPO' 1968”, „Jim Ryun”, pre-cum și un bogat fîșier biblio-grafic. Articolele sînt semnate de profesori de educație fizică

avînd o bogată experiență, de medici sportivi, de antrenori. Acest interes număr al re-vistei îl veți putea procura de la toate centrele de difuzare a presei, iar abonamentele se pot face prin oficiile poștale. Costul abonamentului pe un trimest-rul este de 12 lei.

TELEFERICUL

Poate că, la urma urmei, în asemenea cazuri nu mai e nevoie de nici un articol. Presa centrală a publicat nenumărate articole, mai ales în ultimul an, și mai ales Șcînteia - despre cabane prost întîrpinute, despre bețivii care urî și tropăie noaptea deranjîndu-i pe turiștii autentici, despre drumuri nemarcate - ceea ce facem noi azi - despre teleferice.

De altfel, autorul acestor rînduri s-a plictisit de foietoaarele vitoare care îl satirizează pe incapabil, îndolenț și rău voitor. De ce să-l tot satirizăm - chiar dacă e „publicistic” - sau să facem emisiuni la televiziune pe contul indolenților inverteați, cînd ei pot fi, pur și simplu, înlocuiți în muncă? Așa că stîmnați tovarăși care vă ocupați de indolenților sau incapabili în subordine, nu mai trimiteți ziarelor rezultatele

de munte, de zăpadă, de aer. Dar dacă duminica la Predeal (important centru turistic al țării în timp de iarnă) trebuie, pentru a urca pe Clădușcu: 1. Să constăți ajunghind la schiliftul nou că bilete-le se vind undeva, pe pîrtie, la un chioșc, 2. Să aștepi la telefe-rică două ore în picioare, înghesuit într-un soi de gang, îngustat (?!?) prin

foști (!) campioni și actuali amici sau protectori ai oamenilor de ordine, 3. Să nu te poți retrage fiindcă și s-a plasat un abonament pentru a te obliga să înghiiți orice condiții, 4. Să rămîi în scaun 22 de minute (dacă ai ac-țiune după ora 10) în loc de 10 minute (cît durează urcarea tînate de ora 10), 5. Să aji, așezîndu-te

„verificărilor”, procesele verbale ale „șefinelor de analiză” sau motivă-rile obiective ale „îpsu-rilor”. Cîtețeanul, în cazul nostru turistul sportiv, nu are nevoie de motivații, analize și verificări. El are nevoie - după o săptămînd de muncă - de înghieți la coadă, stre-cu-ri și rădu-se prin fașă diversi

...Ei bine, supus tuturor acestor chinuri, după ce ca amator pasionat de schi, turistul s-a trezit la ora 4 și 30 dimineața, el se simte pe drept victimă unei infracțiuni. Și dacă se penalizează distrugerile unui car cu șperdă, nu trebuie oare după cerințele morale elementare (inexistente pentru turistul indolenț sau incapabil, dar în vigoare pentru marea majoritate

a cetățenilor) și după le-gile constituționale (vala-bile act pentru cetățenii cînstiți cît și pentru in-dolenții inverteați) să fie socotită infracțiune acțiu-nile de dizolvare a maru-lui și de periclitare a sîndății omului dornic de munte și aer, dumi-nica? Dacă, însă, acest argu-ment pare mult prea metaforic și prea puîn economic, cine răspunde totuși pentru transforma-rea sînti de așteptare în bufet, a sînti de restau-rant în sold de ședînje, cine plătește păturile pierdute? Și, la urma urmei, fără motivații, verificări, noi ședînje de analiză (privind sesizări a căror ve-chime întrec un an) cine răspunde în acest caz pentru transformarea sportului de iarnă într-o îndelungată mucenie și pentru transformarea tru-rismului duminical în surdă de astenți? Camil BACIU

FOTBAL

DRAMĂ IN TREI ACTE...

Pornind de la o discuție cu un fotbalist care promitea

Zilele trecute am avut ocazia să discut cu un tânăr fotbalist despre care am crezut — și mai cred — că are talent, ENE DANIEL. Poate că nu m-aș fi gândit să scriu aceste rânduri dacă discuția cu Daniel n-ar fi ancorat într-o radă delicată, profund omenească, fiind de CONDIȚIA FOTBALISTULUI, sub aspectul realizării sau răfării lui.

Înaintea reluării dialogului pe care l-am avut cu acest jucător, aș vrea să amintesc un fapt. Era în toamna anului 1966. În orașul polonez Opole, de pe malul Odrei, echipa de tineret a României a reușit un meritoriu rezultat de egalitate (3-3). În acest meci, Daniel Ene a făcut o partidă excepțională. Seara, la banchetul dat în cinstea echipei noastre, gazdele spuneau că de multă vreme nu mai văzuseră un gol ca acela marcat de „noul nostru” (minge „pusă” de la 30-35 m în „pianjen”) iar arbitrul internațional Banasuk afirma că acest jucător are „fibră fină a fotbalistului de clasă”.

Cîteva săptămîni după această partidă. Acasă, în camponatul național, Daniel Ene ori nu toacă, ori, cînd joacă la echipa sa, Dinamo București, este, în general, de nerecunoscut. În acea perioadă mă gîndeam ce-ar zice spectatorii polonezi de la Opole, sau chiar arbitrul Banasuk, dacă l-ar vedea pe tânărul nostru fotbalist cum evoluează în mediul FAMILIAR lui...

Recent l-am întîlnit pe Daniel la sfîrșitul unui antrenament. Roșu la față încă, din cauza efortului depus, cu părul lucid de transpirație. Și față distinsă:

— „Greu, Daniels? Muncă multă!”
— Multă? Da. Nu știu însă dacă destul. Aș vrea să te întreb, cum vezi tu — în sfîrșit — un sezon bun, un sezon pe care să nu-l mai ratez, încît am mereu senzația că nu fac tot ce trebuie și cît trebuie. Aș spune, fără a căuta o „poză” de om complicat, că am traci chiar din timpul pregătirilor.

— Te e frică de retur?
— O fi rușinos acest lucru dar, vă mărturisesc, DA, mi-e frică NU pentru echipă. Pentru mine...

— ??!
— După trei jumătăți de campionat (ediția trecută întregă și turul actualului campionat) în care „am văzut” un eveniment extraordinar. E un vis, îmi ziceam eu, să joci alături de Pircălab, Frățilă, Gherghel etc... Un vis care în ciuda lui s-a realizat în ciuda cosmar. De ce? Pentru că din momentul în care aveam mingea toți strigau la mine: „Pășează-mi-o mie, dă-i-o lui cutare etc.”, cînd șutam la poar-

tă mi se reproșa de ce n-am pasat, cînd pasam de ce nu am gutat... Ajunsesse să-mi fie frică să mai trag la poartă deși, în urmă cu un an, îmi reușea aproape tot și marcam cîte 2-3

Nr. 9, ENE DANIEL

goluri de meci. Față de această situație, antrenorii, care în general VOR RANDAMENT IMEDIAT ȘI SIGUR, m-au scos din echipă introducîndu-mă rar, cînd se îmblînăvea vreun coechipier, acolo unde se ivea vreo „gaură”. Așa se face că în tot campionatul am jucat un singur meci în întregime, cel cu Petrolul. Din întîmplare, la lotul de tineret, alături de Dumitriu III, Oblemenco, Regep, jocul îmi mergea. Acolo ne ajutam toți. Nu striga ni-

meni la mine. În campionat însă, la echipa mea, eram „rezervă de drept”... Anul acesta, fericit că m-am întors la antrenorul Nicusor, care m-a înțeleas fîntodeana, am vrut să „mut munții”. Un accident la picior mi-a dat însă peste cap aproape tot turul campionatului. Acum, VREAU din nou. Și muncesc cum n-am muncit niciodată în viața mea.

★
Pornind de la această discuție, ne-am gîndit la o serie de tineri jucători care, deși, au avut un start impresionant, au ieșit din cursă la prima sau la a doua „turnantă”, iar acum se află în umbră (mai mult sau mai puțin deasă), Neagu (Rapid), Vigu (Steaua), Stoenscu (Dinamo București), Nușu (F. C. Argeș), Niță („U” Craiova), Etem (Farul), Regep (Politehnica Timișoara), Sorin Bretan (Siderurgistul) etc.

De ce nu s-au ADAPTAT (încă) acești jucători la cluburile respective, de ce nu au fost încă... ADOPTAȚI de antrenorii respectivi, și de echipe, de ce, în fine, n-au ajuns acești fotbalisti ceea ce PROMITEAU?

Un cunoscut antrenor român ne spune că „față de procesul lent de degradare și pierdere a acestor valori potențiale din fotbalul nostru, ASISTĂM, cu toții, ca niște spectatori neutri care, deși impresionați (mai mult sau mai puțin), nu fac nimic. Or, spectacolul are toate atribuțiile unei DRAME. O dramă, de obicei, în trei acte:

Actul I: la 17 ani — mare talent!
Actul II: la 21-22 ani — „o promisiune fără acoperire care bate pasul pe loc” (formulări clasice).
Actul III: la 25-26 ani — „fotbalist TERMINAT”!

La aceste cuvinte, care exprimă o crudă realitate, noi nu adăugăm nimic.
Dv. ce părere aveți, tovarăși antrenori?

Marius POPESCU

Promisiuni îmbucurătoare

Aseară, la Casa Centrală a Armatei, s-a desfășurat o sesiune de lucru în care s-a discutat despre activitatea din sezonul de toamnă. Deși asistam la o analiză a formației clasată pe primul loc — și încă după o absență din această poziție de 7 ani — doar patru sportivi au primit note peste 7: Constantin, Haidu, D-tru Nicolae și D-tru Popescu. Este o atitudine lucidă a antrenorului, care a procedat astfel și una

la fel de limpede a jucătorilor înșiși care și-au autorizat, în scris, în timpul pregătirilor de iarnă, lipsurile cele mai flagrante de care sînt conștienți.

Ne-a impresionat în mod plăcut atmosfera de seriozitate neanchilozată, care a patronat această constatare a fotbalistilor de la Steaua, ne-au afectat pozitiv lucrurile de cuvînt ale lui Constantin, Jenel, Tătaru II, D-tru Popescu, Crăniceanu, Melenco, ca și ambiția acestor sportivi al clubului Steaua de a contribui, cu toate posibilitățile lor, la redresarea fotbalului nostru. Tot timpul și în toate lucrurile de cuvînt s-a împlinit interesul clubului Steaua cu cel al echipei naționale de fotbal, fapt îmbucurător și oarecum în contradicție cu ceea ce se credea, la un moment dat, în legătură cu relația club-selecționata reprezentativă.

O reuniune reconfortantă sub toate aspectele și care se impune a fi consemnată.

Em. DEC.

Duminică dimineața, cu puțin înainte de „verificarea” cu Dunărea Giurgiu, din autobuzul care-l aducea de la Predeal pe feroviarii coborau Greavu, Dumitriu, Motoc, Răducanu, Codreanu, Andrei, Jamașchi, precum și ceilalți purtători ai tricoulului alb-vîșiniu. În linii mari, aceiași jucători, dar — după cum aveam să constatăm foarte repede — cu totul altă... ECHIPA.

NOUA FAȚĂ A RAPIDULUI...

Rapidul, Ștefan, Motoc, Costea se intervină pe față se afla fostul fundaș dreapta Lupescu, căruia acum i se încredinșase rolul de „măturător”.

Beton clar — după dinamica folosită în apărare (am notat imediat pe carnetul de note și, parcă, să nu ne contrazică cumva, rapidiștii au respectat cu strictețe, pînă la sfîrșitul partidei, „schemă lui Inter”). Foarte repede au apărut și ideile indiciale ale sistemului „beton-contratac” (dus cîndva la perfecție de Heleno Herrera) semn că cel din conducerea tehnică, Valentin Stănescu și Victor Stănculescu au gîndit bine importantul pas făcut la capitolul IDEE DE JOU.

Jucătorii de mijloc, Dumitru, un tânăr fotbalist cu mari perspective, și Pop, au utilizat des și variat pasa lungă, schimbînd derutant direcția de atac spre „virful” Dumitriu, Codreanu și Neagu, acest talentat Cappelini al Giuleștiului, căruia în noul sistem îi vor crește substanțial acțiunile.

Dar, firește, UN OM IN PLUS ÎN APARARE ÎNSEAMNA UNUL MAI PUȚIN ÎN ATAC. Impedimentul poate fi însă depășit în cazul în care echipa este în stare să manifeste SUPLETE FACTICĂ. Cum a făcut-o Rapidul în acest prim meci cu caracter experimental, rînd

pe rînd, mijlocașii Dumitru, Pop, Bungău și Jamașchi (ultimii doi, folosiți în repriza a doua) au venit cu promptitudine în ajutorul atacului, intercalîndu-se prin zonele libere. Ca să nu mai vorbim de deseale apariții pe post de extremă ale fundașului dreapta Ștefan, unul din cei cinci tineri jucători cu care antrenorii vor să revitalizeze formația rapidistă.

Desigur, unele reușite în aplicarea noii idei tactice, chiar de la acest prim test public pot fi puse și pe seama modestei replici dată de formația Dunărea Giurgiu care activează în campionatul categoriei C. Cine poate cere însă mai mult deocam-

dată? Schimbarea unui sistem — atît de structural diferit de cel precedent (cu marșaj individual în locul zonei, cu implicații în întreg ansamblul echipei prilejuite de folosirea jucătorului măturător) — necesită timp mai îndelungat pentru fundamentarea ideii. S-ar putea, este cazul s-o spunem, ca drumul Rapidului să fie, o vreme, presărat cu insuccese; mai mari sau mai mici, dar suficiente pentru a genera pesimism, neîncredere în noua idee. Se învește, cu alte cuvinte, terenul cel mai prielnic imixtiunii în treburile conducerii tehnice a echipei, așa cum s-a întîmplat și cu alte formații, chiar cu Internaționalele Milano. S-ar putea întîmpla ca unele rezistențe să se manifeste chiar în sinul echipei (primul exemplu în această privință care ne vine în minte ni-l oferă Dinamo București) din partea unora dintre jucătorii mai puțin receptivi față de apariția noului sau nedispuși să depună efortul — sport, neîndoios, cerut de sistem.

Pentru noi, pentru fotbal, important este faptul că o formație fruntasă a fotbalului nostru, campioana ultimii ediții a diviziei A, s-a decis să renunțe la o idee care nu mai rodea. Făcînd acest pas Rapidul a dovedit REALISM și faptul se cere comentat ca

G. NICOLAESCU

TRIBUNA CITIZORILOR

„Propun ca federația de fotbal să limiteze la cinci numărul transferurilor pe care le poate efectua un jucător. De asemenea, echipele mai mici care dau jucători cluburilor și asociațiilor mai puternice să fie recompensate material... Desfășurarea campionatului de fotbal după sistemul primăvara-tururi și toamna-retururi ar da mai bune rezultate. În altă ordine de idei, ar fi necesară dotarea stadionelor din marile orașe cu instalații de încălzire, pentru ca din luna mai și pînă în septembrie să se poată juca fotbal și seara”. (ȘTEFAN DOBAY, str. Bela Bartok 4, ap. 3 — Tg. Mureș).

„Ar fi bine ca după încheierea campionatului diviziei A de fotbal să aibă loc un meci între selecționata Bucureștiului și o selecționată a Provinciei. Această partidă ar putea deveni tradițională, urmînd să se dispute în fiecare an”. (MARIANA BAN, str. Argeșului 16, et. 1, ap. 6 — Tg. Mureș).

„Este necesar ca fotbalistii care sînt promovaji de la o categorie inferioară la una superioară să fie supuși mai întîi unor probe practice (viteză, rezistență, defecă, precizie în șut, forță degajărilor, tehnică etc.). La asemenea probe (cu un grad mai mare de dificultate) să fie supuși și jucătorii selecționați pentru echipe naționale”. (IOAN LIMBAȘAN, str. Tudor Vladimirescu 11 — Medias).

„Consider foarte utilă propunerea făcută la această rubrică de alt cititor ca echipele din divizia A să poartă mai întîi un meci mai multe formații din categoriile inferioare. Aceasta va duce, fără îndoială, la creșterea calității jocului practicat în diviziile B și C”. (I. ARGEȘANU, str. Smîrdei 2 — Giurgiu).

„De multe ori declarațiile făcute de sportivi și antrenori români înaintea unor confruntări internaționale conțin o notă de exagerat optimism (ultimul exemplu: cel al antrenorului echipei de polo Dinamo Buc., care dădea ca sigură disputarea unui al treilea meci cu Mladost Zagreb). Mai multă modestie în declarații n-ar strica”. (GHEORGHE NISTOR, str. Bucegi 11 — Lugoj); de aceeași părere este și tov. LIVIU MARINESCU din comuna Fierbinți, raionul Giulești.

„Spun unii că jucătorii mari îi fac mari și pe antrenorii lor. Eu susțin că și antrenorii mari pot face, la rîndul lor, echipe mari”. (IOAN POLVEREȘAN, Comșoșul Mare 622, raionul Sîncolau).

„În cadrul echipei Marina Mangalia activează doi jucători tineri cu mari perspective: fundașul Mihalăscu și mijlociul Cojocaru. Acesta din urmă ar putea fi folosit, cu bune rezultate, în lotul de tineret”. (ȘTEFAN NEGREA și NICOLAE TÎȚĂ, muncitorii la Șantierul naval din Mangalia).

„La multe echipe din țară își găsesc adăpost jucători și antrenori „terminați” prin alte loturi și care fug mereu după câștiguri mai mari și muncă mai puțină. În joc să se pună baza pe elementele locale. Aceasta a fost una din zilele disputate la echipa din Focșani, care a retrogradat din divizia B și nu reușește să mai revină. Sperăm că în drept al tras învîntămîntului necesar”. (CONSTANTIN CERUȘ, str. Birsei 7, blocul 2, ap. 29 — Focșani).

„Nu este prea nimerită soluția cu antrenori pe linia echipele divizionare care să se ocupe numai de copii. Sînt unele asociații sportive care nu pot plăti nici măcar pe antrenorii echipei de seniori. Ar fi mai bine să se creeze centre originare pentru copii, care să aibă baza materială asigurată și antrenori bine remunerați”. (ȘTEFAN CAPEZAN, comuna Plăvișevia, raionul Orșova).

„Urmărim cu mult interes cele două seriale (Lucian Popescu și Fausto Copp) pe care ziarul le publică în prezent și îi felicităm pe autorii lor”. (ING. VIRGIL DOBAY, str. Mircea Vodă 28 — Constanța; ONUFRIE PETCU, bd. Republicii 104 — Constanța).

„În toamna trecută, multe meciuri din divizia A s-au amînat în mod nejustificat. Sperăm că în returul campionatului nu se va mai întîmpla la fel”. (IOAN SAVIN — Arad).

„Am citit cu mult interes comentariul tovarășului Dan Deșliu: „Cînd nu ne vîd al nostru...” (publicat în „Sportul” din 18 ianuarie) și împărtășesc întru totul părerea sa ca împotriva jucătorului de rugby Nica, de la Dinamo Buc., care într-un meci disputat în Franța l-a lovit pe arbitru, să se ia asupra măsurii disciplinare. M.a surprins, însă, să află că federația l-a suspendat numai pe un an din activitatea internațională. Va să zică nu-l mai trimitem pe Nica timp de un an în străinătate, ci îl lășăm să se producă totuși pe terenurile din țară, căci spectatori noștri sînt mai puțin sensibili la brutalitățile sale. Cudată opică!” (ING. DAN BUTEANU, str. Lenin 13 — Lugoj).

„În legătură cu noul sistem competițional la fotbal, consider că numărul echipelor din divizia C este exagerat de mare. Ca și în cazul campionatului de rezervă-tineret, echipele vor fi foarte ridicate, iar rezultatele destul de modeste”. (IOAN AXINTE, str. Moldovei 28 — Iași; aceeași opinie împărtășește și tov. GABRIEL TOMESCU din Ploiești, str. V. I. Lenin 6, blocul B. 4, ap. 2, care, în plus, se arată nemulțumit de faptul că în comunicatul despre noul sistem competițional nu se vorbește nimic despre juniori și tineretul școlar).

„Lotul reprezentativ de fotbal, alcătuit din jucători sub 30 de ani, ar trebui să susțină în fiecare săptămîină, miercuri, cite un meci amical... Să se înființeze, cum s-a propus de către revista „Fotbal”, clubul super-tinerilor echipei naționale”. (ION RĂDOȘ, str. Soarelui 14 — Brașov).

In aceste zile, pregătirile echipei pentru returul campionatelor A, B și C se intensifică. În program figurează antrenamente pentru pregătirea fizică și tehnică, precum și meciuri amicale. Printre echipele din divizia C care se pregătesc cu multă seriozitate se află și Metalul Buzău. În imagine, corespondentul nostru Ion Popescu a surprins un aspect de la un antrenament al fotbalistilor buzoieni.

Serialul nostru

Paris, 1929... Lucian Popescu (dreapta) se antrenează cu campionul mondial Al. Brown. În centru, poate fi văzut celebrul șansonetist Maurice Chevalier...

Diapa romanțată a lui Lucian Popescu

A FOST ODATĂ UN CAMPION

MECIUL CEL MARE...

Mica baracă de la YMCA e părăsită... Lucian își mută sediul pe strada Atelerului. Acolo, într-o sală de mese vin seara o mulțime de „tineri curajoși” să se antreneze. Profesorul lor este Umberto Lancia. „Il bello Berti” e boxer de categoria mijlocie și se răfuiește mereu cu Moș Spakov, C. Nour și D. Teică. Dimineața, Lucian face „footing” la șosea și canotaj. Apoi, la hipodrom, călărește faimosul armasar Ben Hur al lui Tasopol. La 11 dimineața e la sală. Lucrează la aparate două ore, se odihnește

18 A FOST ODATĂ UN CAMPION

după amiaza tar pe-nserat se reîntoarce ca să se antreneze la mînași cu Lancia. Și deodată, într-o seară cînd Lucian izbeste cu înversunare sacul de nisip, tatăl său năvălește în sală tulburat, cu părul răvășit:

— Știi? S-a aranjat! Kid Oliva își pune tatăl sau în joc la București! Înțelegeți, băiete? Te bați pentru titlul european!

Lucian se oprește pentru o clipă din lucru. Apoi suride mulțumit, ca un copil care a primit o jucărie mult dorită, și aplică sacul de nisip o nouă lovitură, mai teribilă decît toate:

— Îl bat tată. Ai să vezi că-l bat!

Lancia, care a auzit discuția, clatină sceptic din cap și gîndește: „Mamma mia, ce naiv e piccolo bambino”. Apoi, schifînd un suris, spune cu glas tare: „Acuma, că am intrat în horă, trebuie să jucăm. Și încă bine de tot. Eu l-am văzut o dată pe Kid Oliva. Uite... în primul rînd...”

„Operațiunea Kid Oliva” a început! Lucian ascultă pînă aproape de miezul nopții „poezii” despre Oliva. Porneste apoi singur spre casă. Bucureștiul doarme veghet de felineare. Calea Griviței e pustie. Lucian strînge în mîna o mică minge de cauciuc. A primit-o de la Dumitru Teică, împreună cu un sfat:

— Unde te duci, la mîineasa asta cu tine și strînge-o mereu. Îți face mușchii de piatră!

Un tropot de călărie. O trăsură stopează chiar lângă el și o voce guturală, familiară. Îl interpellează cu violecine:

— Unde umbli, teleleu, măi Mitică, noaptea ca hăhurezi?

E conștient. Constantin Tănase. A terminat spectacolul și se duce pe Griviței, la un restaurant, ca să mîncească „ca la mama acasă”. Vrea să-l invite și pe Lucian dar se răzgîndește:

— Adică, nu, Mitică. Du-te și fă năniță! Am auzit că te bați cu Oliva scla pentru titlu Să-l faci praf, măi Mitică, să-i arăți ce poate un român de-al nostru. Fără frică măi Mitică. Adică... Fără frică, măi Lucian!

„Kid Oliva e în București. Se plimbă pe calea Victoriei, zimbitor, lasînd să i se vadă dîntii lați și ascuțiți ca de lup. Bucureștenii se țin droaie după el, căci — deh — nu i-te dat să vezi în fiecare zi un campion european. Umăi prieten. Oliva i-a spus la Capsa: „Trois cents mille et un voyage d'agrément à Bucarest! C'est pavissant!” Intr-adevăr Radu Ottulescu i-a oferit o bursă de 300.000 de lei ca

19 A FOST ODATĂ UN CAMPION

să-și apere titlul la București în fața unui „jeune inconnu”. Oliva asteapă „mica formalitate” convinsă de două ori pe zi cu logodnica sa din Marsilia. Lucian își vede liniștit de antrenamente, iar diminețile și le petrece în pădure la Băneasa despiciind lemne cu toporul sau alergînd pe potecile înfrumozite...

Și iată — în sfîrșit — seara de 7 iunie a anului 1930! A fost o căldură sufocantă toată ziua. Mii de bucureșteni grăbesc pașii spre Romcomit. Arena scandează un singur nume de care și-a legat toate speranțele: „Lucian”!

Fotograful cu învadat ringul. Kid Oliva privește amuzat spre acest „jeune inconnu” dar întîmpină de astă dată o uitătură aspră, semeajă. Parcă această privire ar vrea să-i spună: „Non monsieur, n-ai venit la Bu-urești numai pentru un voiag de plăceri! Mai e ceva!” Oliva are însă multă experiență. Știe că „băiatul” se va lansa în atac, de la-nceput, încurajată de ovățile formidabile care răzbat pînă dincolo de podul Elefterie, spre Cotroceni... Lucian zvinește într-adevăr, înainte, Oliva simulează retragerea, dar contra sa e prăpăstă și polește furtuna. Lucian e mai prudent, a simțit „întepătura” și își revizuește planurile. Oliva profită de șoșă și și prinde în serit dure care fac să amuțescă încurajările spectatorilor. Lucian eschivează prompt și Oliva „prinde muste”. Îmbărbătat de speranțe, publicul scandează iarăși: „Lucian! Lucian!” Lupta e mai înversunată! Kid are inițiativa.

În repriza a V-a, trimite o avalanșă de lovituri urcătoare lui Lucian. Ochi săi înțese neclintit adversarul, îi sponzază toate mișcărilor și contă, caută ceruș... Au trecut șapte reprize. Arena respîră greu, ca un uriaș halaur rănit, bătăile sterg mereu fețele îmbrobonite de zăpușală și emoție, hainele sînt leoaară de transpirație, glasurile au răgușit, dar deodată un strigăt uriaș explodează:

— E jos! A căzut!...

„Lucian experimentează îndelung la antrenament o lovitură specială, o directă care se termina cu un upercut scurt. Și acum, pîndînd plin de răbdare ocazia, nu ezită s-o pună în acțiune. Kid, scos din fire de fentele puștului, se năpustește furibund, neajîndu-și garda. Și, iată, acum îi explodează în plină față „armă secretă” a bucureștenului!

Kid stă la podea, privind stupefiat spectatori care parcă au înnebunit! Și-apoi săvîr-

20 A FOST ODATĂ UN CAMPION

șeste marea greșală a vieții sale. În loc să-și îngăduie un răgaz necesar, să tragă aer în piept, să „piardă vremea” pînă își va regăsi cadența și luciditatea, Kid se avarie orbete în atac dornic să pedepsească imediat afrontul! Lucian îi îngăduie iarăși să se dezlănțuie, primește „lateralele” în brațe și în clipa cînd publicul a înghițat iarăși de teamă pentru soarta idolului său, o altă petardă explodează în bărbia lui Oliva, rostogolindu-l, iarăși, la podea în repriza a noua! Un alt strigăt și mai uriaș alungă păsările care se cotroacă de culcare în ramurile teilor din Cotroceni... Oliva a căzut din nou, doborât de o dreaptă teribilă! Și acum Lucian nu mai dă înapoi! A citit în ochii campionului că e sfîrșit! Oliva e bombardat din toate pozițiile. A devenit o adevărată fîntă vie, care nu mai păstrează trează decît ambiția de a rezista cu orice preț, de a nu-și dezmonora titlul. Dar „negriciosul” s-a pus serios pe treabă. Directa lui îl plimbă pe froncez prin toate colturile ringului și acest implacabil marș triumfal spre victorie e însoțit de aclamațiile frenetice ale publicului, delirînd. Oliva a fost de șase ori la podea, dar se tirăste pînă în repriza a zecea. Are acum buza ruptă. E îngrozitor la vedere! Tumețiat și sîngerind din abundență, Kid nu vrea, totuși, să cedeze! Lucian, mai palid ca oricînd, simte milă pentru omul din față, dar stie că legea ringului e aspră și nu-i îngăduie acest sentiment decît atunci cînd lupta s-a sfîrșit! E bine, monsieur, să termină o dată. O directă! Kid cade! Se ridică. Mai primește o lovitură. Cade din nou. Și-apoi... sfîrșit! Un burete zboară spre mijlocul ringului. Kid, sfîrșit de puteri, renunță la luptă, pornind încet, încet, spre colțul său. Arbitrul ridică sus un braț negricios, tremurînd de emoție:

— Învingător prin abandon! Un campion european la categoria muscă, Lucian Popescu, România!

„Acasă, pîndînd stelele nopții de lună, Lucian își mai pipăie o dată pumnul drept; Va să zică lovitură aceea a decis meciul... Nu Nu-i rea de loc!” Și mîngie apoi dogul, care se gudură pe lingă el, și își bea liniștit paharul de lapte...

George MIHALACHE

VIITORUL CAPITOL: BURETELE ȘTERGȘ SUDOAREA ȘI LACRIMA, UNEORI...

Avery Brundage,
președintele C.I.O.,
a sosit la Grenoble

GRENOBLE 30 (Agerpres). — Avery Brundage, președintele Comitetului olimpic internațional (C.I.O.), a sosit la Grenoble în vederea Olimpiadei albe. El va conduce lucrările comitetului executiv al C.I.O. care vor începe în orașul Olimpici.

De asemenea, se află la Grenoble dr. Alois Lugger, primarul orașului Innsbruck, gazda ultimei ediții a J.O. de iarnă, și M. Bayerle, primarul orașului München, care în 1972 va găzdui J.O. de vară.

Înainte de a pleca la Grenoble, Avery Brundage, într-o discuție pe care a avut-o la Lausanne cu Charles Palmer (Anglia), președintele Federației internaționale de judo, a promis acestuia că este foarte posibil ca judoul să figureze în programul J.O. de la München.

File de istorie VIII. SQUAW VALLEY, 1960

Pînă în 1955, despre Squaw Valley — numele acesta care evoca mai degrabă pe Fenimore Cooper sau pe Jack London — nu auzise aproape nimeni. De fapt aici nici nu era o stațiune de sporturi de iarnă, înainte ca C.I.O. să-și dea consimțământul pentru organizarea jocurilor. Onorabili membri au avut însă încredere în originalitatea americanilor, în spiritul lor practic, în abilitatea lor de a crea „peste noapte” și, astfel, nimeni nu s-a mai mirat că ceremonia de inaugurare s-a desfășurat după planurile lui... Walt Disney!

Așadar, căutătorii aurului olimpic, pe schiuri și patine, se întinsec în California, la Squaw Valley (Valea indienei), între contraforturile halucinante ale Sierrei Nevada. Participă aproape 700 de sportivi (521 bărbați și 144 femei) din 30 de țări. Dar recordul îl înregistrează reprezentanții presei: la Squaw Valley au venit 760 de reporteri, adică un ziarist și ceva la un concurent! Trămisul unui ziar din Helsinki parcurge el însuși traseul probei de 50 km pentru a relatea cit mai exact peripețiile cursei și exact astfel norocul să anunțe primul victoria compatriotului său Kalevi Härmäläinen.

De pe vârful Little Papoose coboară vertiginos schiografa Andrea Mead-Lawrence, dublă campioană olimpică la Oslo, purtând făclia. Făclăra olimpică a fost adusă cu avionul din valea Morgedal, din regiunea norvegiană Telemark, patria primelor schiori moderni. De la Los Angeles, unde a aterizat avionul, 600 de sportivi au purtat torța, prin schimburi de stațea, pînă la Squaw Valley. Cunoscutul actor Charles Laughton

declamă un fel de odă olimpică. Apoi, patinatoarea Carol Heiss depune jurământul în numele tuturor. Regia e la îndajime...

Dramatică este desfășurarea probei de 4x10 km. În ultimul schimb, finlandezul Veikko Hakulinen îl intruce cu o lungime de schi pe norvegianul Hakon Brusveen, care va câștiga în schimb cursa de 15 km. Suedezul Sieten Jernberg cucerește medalia de aur la 30 km.

Două probe clasice, care făcuseră faima sportivilor scandinavi, sint cîștigate pentru prima oară de sportivi din Europa Centrală: factorul postal Georg Thoma la combinata nordică și thuringianul Helmut Recknagel la sărituri de la trambulină (ambii din echipa comună a Germaniei).

Surprizele se țin lanț în probele alpine: francezul Duvillard, austriecii Schranz și Molterer ocupă locuri medii. Elvețianul Roger Staub, la slalom uriaș, francezul Jean Vuarnet la coborire și austriacul Ernst Hinterseer la slalom special sint campioni neașteptați.

Intrecerile de patinaj vitează relevă din nou măiestria sportivilor sovietici. „Patinatoarea atomică” Evgheni Grișin cucerește două medalii de aur și coboară sub 40 s recordul mondial (39,6) în proba de 500 m. Lidia Skoblikova, o invățătoare din Celebinsk, nu se lasă nici ea mai prejos, obținând două titluri olimpice. Carol Heiss la patinaj artistic, echipa S.U.A. la hochei pe gheață, Maria Gușakova la 10 km fond schi sint alți învingători ai celei de a VIII-a „Olimpiade albe”, la care echipa U.R.S.S. a ocupat primul loc în clasamentul (neoficial) pe țări, cu 7 medalii de aur, 5 de argint și 9 de bronz.

Pentru prima oară în istoria jocurilor dispar din program probele de bob și apar în schimb cele de patinaj vitează pentru femei și proba de biatlon.

Distanța prea mare și nivelul încă nu tocmai ridicat al sporturilor de iarnă la noi — în raport cu cerințele mondiale — fac înoperantă participarea sportivilor români.

(vib)

Numele celor trei schiori pe care îl vedeți în fotografia noastră nu sint trecute în fruntea listelor cu favoriții olimpici. Dar este oare acesta un argument că ei nu au de spus un cuvînt în probele de schi alpin de la Grenoble? Carlo Senoner (Italia), Herbert Huber (Austria) și Jean-Pierre Augert — cei puțin după buna dispoziție pe care o ațtează — par a fi de altă părere.

Foto: U.P.I.

Schiorii americani invingători în Europa

Proba de stațea de 3x10 km din cadrul concursului internațional de schi (probe nordice) de la Reit im Winkel (Alpii bavarezi) a fost cîștigată de echipa S.U.A.

Formația invingătoare alcătuită din Kellog, Lufkin și Gray a realizat timpul de 2h 02:30,0. Cel mai bun timp l-a obținut Gray (39:52,0).

Pe locul secund s-a clasat echipa R.F. a Germaniei (Ganter, Buhl, Demel) cu 2h 02:48,0.

BREVIAR

Concursul internațional de sărituri cu schiurile desfășurat la Szczyrk (stațiune de sporturi de iarnă la 60 km de Katowice) a fost cîștigat de sportivul polonez Jozef Kocjan, care a totalizat 426,3 puncte, urmat de compatriotul său Jozef Przybyla cu 409,7 puncte și Robert Dormmerich (R. D. Germană) cu 397,8 puncte.

Cea de-a doua „mansă” a concursului a revenit lui Hans Tonhauser (R. D. Germană), cu 227 puncte (cele mai bune sărituri au măsurat 79,5 și 80 m).

La Jocurile Olimpice de iarnă de la Grenoble, Bulgaria va fi reprezentată de 4 schioare fondiste: Vasileva, Pandeva, Dimova și Sotirova. La fond va lua startul schiorul Pankov, iar la alpine, Vringov. Cea mai bună schioară bulgară, Stoleva, nu va participa la aceasta ediție, fiind suferindă.

Federația de schi a Cehoslovaciei a stabilit lotul care va participa la întrecerile Olimpiadelor albe de la Grenoble. Din lot fac parte: Tomas Kucera, Ladislav Rygl, Josef Kraus (combinata nordică); Pavel Ploc, Ladislav Zizka, Svatopluk Fencel (biatlon); Rudolf Doubek, Rudolf Höhn, Zbynek Habac, Jiri Razka, Frantisek Rydval (sărituri); Jan Fajstvar, Vaclav Perina, Karel Sierl (fond) și Jaroslav Janda, Anna Mohrova (probe alpine).

Comitetul olimpic austriac în colaborare cu federația de specialitate, a alcătuit lotul schiorilor austrieci care va participa la probele alpine de la Grenoble. BARTI: Heini Messner, Gerhard Nennig, Karl Schranz, Egon Zimmermann, Werner Reitner, Herbert Huber, Alfred Matt. Al 8-lea concurent va fi ales între Franz Digruher, Rudi Seiler și Stefan Sodat; FEMEI: Gertrud Gabl, Olga Pall, Brigitte Seiwald, Berni Rauter, Elfi Untermoser. A șasea sportivă va fi aleasă între Christl Haas, Liesl Poll și Wiltrud Drezel.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN SANTIAGO DE CHILE

F. C. Santos la prima înfrîngere în turneul octogonal

Turneul octogonal de la Santiago de Chile este în prezent evenimentul care atrage atenția iubitorilor de fotbal de pe glob. Explicația? Sint prezente la el o serie de echipe valoroase, în frunte cu F. C. Santos, Racing Buenos Aires, cîștigătoarea „Cupei intercontinentale”, selecționata R. D. Germane și Cehoslovaciei.

Interesul cu care sint urmărite partidele reiese și din afuența neobișnuită a spectatozilor, prezenți în număr considerabil în tribunele marelui stadion din Santiago. Ca o curiozitate, amintesc originalitatea cu care sint programate meciurile. Organizatorii au decis ca partidele să fie stabilite la fiecare două zile, în funcție de rezultatele anterioare și de configurația clasamentului.

Vorbind despre rezultatele de pînă acum, să ne referim mai întâi la surprize.

F. C. Santos, favorita turneului, a suferit zilele trecute prima înfrîngere: 1-2 cu Universidad de Chile. Pele nu a jucat în acest meci. Se pare că el se menajează după accidentul suferit. Lipsa lui Pele a fost resimțită. Dacă „perla neagră” ar fi jucat măcar o rezerve, rezultatul ar fi fost deșigur altul. Universitarii au deschis scorul în min. 22 prin Campos, iar 6 minute mai tîrziu, Edu a egalat. Golul victoriei a fost marcat în min. 83, de Araya. Bucuria gazdelor a fost atât de mare, încît după terminarea jocului „universitarii” au fost plimbați pe brațe pînă în centrul orașului!

Echipa R. D. Germane, care n-a pierdut pînă acum nici un meci, se află în centrul atenției, spre deosebire de reprezentanții Cehoslovaciei și formația Racing din Buenos Aires, care constituie dezlăzii Selecționata Cehoslovaciei a depășit un lot incomplet, deoarece cîțiva jucători — din diferite motive — au rămas acasă. Astfel, Adamc a refuzat să facă drumul pe calea aerului, Jurkanin nu a primit asentimentul clubului său, Spartak, Vesely s-a accidentat în ultimul moment, iar Masny și Masek nu și-au putut întreprinde studiile. În ultimul meci, antrenorul Marko a decis să-l introducă în echipă pe Masopust — și acum într-o excelentă dispoziție de joc în ciuda celor 36 de ani — a fost de bun augur și Cehoslovacia a obținut prima victorie: 2-0 cu Colo Colo.

La jumătatea turneului clasamentul „octogonalului” se prezintă astfel:

1. R.D. Germană	4 3 1 0 17: 9 7
2. F. C. Santos	4 3 0 1 13: 4 6
3. Univ. Católica	4 3 0 1 11: 9 6
4. Univ. Chile	4 1 2 1 7: 9 4
5. Vass. Esp.	4 1 1 2 9: 12 3
6. Colo Colo	4 1 1 2 5: 11 3
7. Cehoslovacia	4 1 0 3 5: 9 2
8. Racing	4 0 1 3 4: 8 1

J. P. SARTO

În fotografia alăturată: Vogel — unul dintre cei mai buni înaintași ai echipei R. D. Germane
Foto: KLAUS SCHLAGE — Berlin

INTREGERILE DE SĂNIUȚE, LA A DOUA EDIȚIE

De la început, dorim să facem o precizare, necesară din cauza confuziilor ivite în ultima vreme: la Jocurile Olimpice se dispută probe de săniuțe și nu de skeleton. Deosebirea dintre ele este următoarea: săniuțele au construcția identică cu cele pe care-l vedem pe copii alumelelor pe derdeluș (bineînțelese, ele sint mai solide); skeletonul este construit din două tălpi peste care este prinsă o platformă, iar concurenții stau în poziția culcat.

Intrecerile de săniuțe au fost programate pentru prima dată

în cadrul Jocurilor Olimpice la Innsbruck (1964), unde victoriile au revenit lui Ortrun Enderlein (R. D. Germană) la simplu femei, Thomas Koehler (R. D. Germană) la simplu bărbați și cuplului Josef Feimstamt-Manfired Stengl (Austria) la dublu bărbați. Acestea vor fi și probele incluse în programul celei de-a X-a ediții a J.O., la Grenoble. Menționăm că la simplu concurenții au de parcurs cîte patru coboriri, iar la dublu cîte două.

Probele de săniuțe vor avea loc în stațiunea Villard-de-Lans situată la o altitudine de 1 100 m (platoul Vercors), la o dis-

tanță de 31 km de Grenoble. Pista este construită pe locul numit „Le Bois du Frier”, la 2 km de centrul stațiunii, și are următoarele caracteristici: plecare la 1 100 m, sosirea la 1 600 m, lungimea 1 000 m, înclinare medie 11 grade, 5 curbe, 2 viraje spre dreapta, 2 viraje către stînga, un dublu viraj în „S”.

Ținînd seama de succesul reunitat la Innsbruck, ea și de numărul mare al echipajelor prezente la concursul preolimpic de anul trecut, este de așteptat ca întrecerile de săniuțe de la Grenoble să se bucure de un mare interes.

INTERNATIONALELE DE TENIS DE MASĂ

(Urmare din pag. 1)

trei partide ale optimilor de finală, încheiate toate în cinci seturi (3-2); Hovestadt-Buchholz, Grinberg-Piro (jucătoarea iugoslavă a fost foarte aproape de victorie) și Koczian-Mihalca. Referitor la ultima: romanca a condus cu 2-1 dar, pe parcurs, a slăbit ritmul ofensiv, lăsîndu-se antrenată în jocul de uzură al adversarei, obișnuită cu acest gen de maratoane. S-au mai clasat în sferturi: Maria Alexandru, Miriana Ressler, Gabrielle Geissler, Agnes Simon și Mary Wright. Calificările masculine, mai puțin avansate, au desemnat — deocamdată — pe primii 16, fără a furniza vreă surpriză. De menționat că Stipaniciu a fost învins net de reputatul Schöler și deci eliminat. Dintre români, doar Dorin Giurgiuță și Radu Negulescu mai continuă cursa.

REZULTATE TEHNICE

Dimineața. Dublu femei, turul I: O Gîan Za, Kim In Suk — Hariga, Spiridon 3-1, Simon, Buchholz — Piro, Ressler 3-0, Wright, Heaps — Faulnerova, Polackova 3-0, Kim Ban Za, Cia Kun Suk — Ivan, Krejčec 3-1, Crișan, M. Corodi

Grinberg, Avetisian 3-2 (18, 17, -19, -16, 17) Sferturi de finală: Alexandru, Mihalca — Koczian, Papp 3-2 (-22, 17, -9, 15, 14), Simon, Buchholz — O Gîan Za, Kim In Suk 3-0, Wright, Heaps — Kim Ban Za, Cia Kun Suk 3-0, Crișan, M. Corodi — Geissler, Hovestadt 3-2 (16, -18, -19, 18, 14) Semifinale: Simon, Buchholz — Alexandru, Mihalca 3-2 (14, 14, -17, -17, 12), Crișan, M. Corodi — Wright, Heaps 3-2 (-19, 13, 18, -15, 17) Dublu bărbați, turul I: Johns, Hydes — Bankuti, Timar 3-1, Neale, Scholl — Covaci, Sîndeanu 3-2, Andersson, Bengtsson — Stamatescu, Simandan 3-0, Gomoskov, Eglitis — Luchian, Fleisinger 3-0, Marosff, Zlenko — Dobosi, Lazăr 3-1, Alser, Neidert — Dogaru, Gavriș 3-0, Stepanek, Chmelik — Bodea, Sentivani 3-2, optimi: Johns, Hydes — Kim Cian Ho, Kan Nun Hoa 3-1, Schöler, Freundorfer — Gheorghe, Stelian 3-0, Andersson, Bengtsson — Neale, Scholl 3-2, Gomoskov, Eglitis — Korpa, Șurbeș 3-1, Giurgiuță, Negulescu — Gheorghiu, Ullrich 3-0, Lemke, Vater — Marosff, Zlenko 3-2, Alser, Neidert — Vecko, Stipaniciu 3-0, Kim Iun Sam, Iun Rian Von — Stepanek, Chmelik

3-2, sferturi de finală: Schöler, Freundorfer — Johns, Hydes 3-2, Gomoskov, Eglitis — Andersson, Bengtsson 3-0, Giurgiuță, Negulescu — Lemke, Vater 3-1, Kim Iun Sam, Iun Rian Von — Alser, Neidert 3-1, semifinale: Gomoskov, Eglitis — Schöler, Freundorfer 3-1, Kim Iun Sam, Iun Rian Von — Giurgiuță, Negulescu 3-2 (-12, 18, -19, 20, 7). Simpla femei, turul I: Papp — Zaharia 3-1, Lesai — Kan Sun Za 3-2, Koczian — Babicuc 3-1, simplu bărbați, turul I: Ullrich — D. Antonescu 3-0, Neale — Ovanceș 3-0, Lazăr — Preda 3-2, Andersson — Simandan 3-0, Zlenko — Suciu 3-2, Luchian — Bankuti 3-0, Hydes — Macovei 3-0, Pak Kil Tu — Scholl 3-1, Johns — Panaat 3-0, Timar — Gheorghiu 3-0.

După-amiază. Simpla femei, turul I: Pauknerova — O. Gîan Za 3-1, Ressler — Ivan 3-0, Simon — Avetisian 3-0, Heaps — Krejčec 3-1, Geissler, M. Corodi 3-0, Piro — Cia Kun Suk 3-2, Grinberg — Nyhof 3-0, Buchholz — Kim In Suk 3-0, Hovestadt — Sălăgeanu 3-1, Kim Ban Za — Plackova 3-2, Wright — Crișan 3-0, turul al II-lea: Alexandru — Papp 3-0, Ressler — Pauknerova 3-0, Simon — Lesai 3-1, Geissler —

Heaps 3-0, Koczian — Mihalca 3-2 (-15, 13, -16, 13, 16), Hovestadt — Bucholz 3-2, Wright — Kim Ban Za 3-0, Grinberg — Piro 3-2; simplu bărbați, turul I: Kim Iun Sam — Danielis 3-0, Stepanek — Bengtsson 3-2, Vater — Sîndeanu 3-1, Neidert — Dobosi 3-1, Eglitis — Fleisinger 3-2, Kan Nun Hoa — Singeorgean 3-0, Covaci — Marosff 3-1, Freundorfer — Bodea 3-0, Lemke — Sentivani 3-0, Negulescu — Gavriș 3-0, Șurbeș — Gheorghe 3-0, Chmelik — Nicolae 3-0, turul al II-lea: Schöler — Stipaniciu 3-0, Kim Iun Sam — Zlenko 3-1, Stepanek — Luchian 3-0, Giurgiuță — Hydes 3-0, Iun Rian Von — Vater 3-1, Johns — Pak Kil Tu 3-1, Neidert — Timar 3-2, Gomoskov — Vecko 3-0, Korpa — Eglitis 3-0, Kan Nun Hoa — Ullrich 3-0, Neale — Covaci 3-0, Alser — Freundorfer 3-0, Negulescu — Lazăr 3-0, Șurbeș — Chmelik 3-1, Kim Cian Ho — Andersson 3-0.

PROGRAMUL DE AZI, ultima zi a „internationalelor”: de la ora 9: meciuri în cadrul probei de simplu femei, simplu bărbați (pînă la semifinale) și dublu mixt (pînă la finală). De la ora 17: semifinalele de simplu femei, urmate de semifinalele de simplu bărbați. A-poi vor avea loc cele cinci finale ale probelor individuale (simplu femei, simplu bărbați, dublu femei, dublu bărbați și dublu mixt).

FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ DE ATLETISM a anunțat forul francez de specialitate că nu a omologat recordul mondial în proba de stațea 4x100 m obținut de echipa masculină a Franței (Berger, Delecour, Piquemal, Bambuck), în concursul desfășurat la 22 iulie 1967 la Ostrava (Cehoslovacia). După cum se știe, echipa franceză a fost cronometrată atunci cu timpul de 38,9. Forul internațional a comunicat că a omologat ca nou record mondial timpul de 38,6 realizat de echipa de stațea a Universității din California. Echipa americană (Cullough, Kuller, Simpson și Miller) a înregistrat acest timp în proba de stațea 4x100 yarzi din cadrul unui concurs disputat la 17 iunie la Provo. Timpul de 38,9 va fi înregistrat în fișele federației internaționale ca cea mai bună performanță mondială realizată de o echipă reprezentativă.

PUGILISTUL MEXICAN de categorie muscă Octavio Famoso Gomez l-a înfrînt la Ciudad de Mexico, într-un meci amical, pe italianul Fer-

nando Atzori, campionul European. În repriza a treia italianul a fost descalificat. Spectatorii au dezaprobat decizia.

INTR-UN MECI internațional amical de fotbal disputat la Ibadan (Nigeria), echipa cluburilor din orașul Ibadan a învins cu scorul de 4-1 (2-0) o selecționată din Sierra Leone.

ESTE cunoscut amatorilor de fotbal că în toamna anului trecut, în urma unui accident de circulație și-a pierdut viața jucătorul Meroni de la Juventus Torino. Zilele acestea, clubul italian va intenta proces autorului accidentului care urmează să plătească daune în valoare de 300 milioane lire italiene.

PESTE 1500 de spectatori au urmărit la Saint-Gall meciul internațional amical de handbal dintre echipele masculine ale Elveției și Iugoslaviei. Handbaliștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 24-10 (11-6).

TENISMANUL Bill Bowrey (Australia) a cîștigat titlul de

campion internațional al Australiei. În finala competiției, desfășurată la Melbourne, el l-a învins cu 7-5, 2-6, 9-7, 6-4 după două ore și jumătate de joc, pe spaniolul Juan Gisbert. Proba feminină a revenit campioanei de la Wimbledon, Billie Jean King (S.U.A.). Ea a învins-o în finală cu 6-1, 6-2 pe Margaret Smith — Court (Australia).

LA SOFIA s-a disputat primul meci dintre echipele Levski Sofia și Pacha Istanbul, contînd pentru „Cupa campionilor europeni” la volei feminin. Net superioare, voleibalistele bulgare au obținut victoria cu scorul de 3-0 (15-0, 15-1, 15-4).

AU LUAT SFIRȘIT campionatele internaționale de tenis pe teren acoperit ale R.F. a Germaniei, care s-au desfășurat la Bremen. Ultima probă a competiției, cea de dublu mixt, a revenit cuplului sovietic Olga Morosova — Slava Egorov învingător cu 6-3, 9-7 în fața compatrioților lor Galina Bakșeva — Vladimir Korotkov.

